

Доде ми ей сегинка на умъ една моя пріятелка, която ще ни послужи. Имамъ голѣмы надежды. Работата може да ся свърши подирь малко.

Славио.

Бжди увѣрена, Фросинке, чи, ако сполучишъ въ тази работа, азъ ще ти съмь признателенъ во вѣки вѣковъ. А ный сега, любезна Марійке, нека ся погрыжимъ да спечелимъ най-напредъ сърдцето на майка ви; най-важното въ таз' работа е да развалимъ належащата ви женидба съ баща ми. Много вы ся моля, либе Марійке! Сторете каквото ви иде от-рѣжки за да сполучимъ. Употребете въ наша полза венчката ѝ майчина любовь. Развийте щедро венчкото си сладкорѣчіе, покажете венчикитъ си всеилны прелести, съ които Богъ е украсилъ хубавитъ ви очи и сладкодумнитъ ви уста. Не забравяйте, моля вы, ни една отъ онія нѣжны думы, съ които чадата всякога вѣстържествувать при родигелитъ си. Намокри, за мойта любовь, съ нѣжнитъ си сълзы майчинитъ ѝ гърды. Сълзытъ много пжти умѣгчавать дору и каменьетъ.

Марійка.

Бждете спокоенъ! Ще сторя каквото мога.